

פרוטוקול מס' 245
 מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
 שהתקיימה ביום ד', ט"ו בטבת, תשל"ג
 (20.12.72), שעה 8.30

נ כח ר:

חברי הועדה:

- יו"ר
- י. גולדשמידט
  - ש. ז. אברמוב
  - מ. יאביזוהר
  - א. אנקוריון
  - ר. ארזי
  - מ. ביבי
  - מ. בן-פורת
  - ג. האוזנר
  - ז. הדינג
  - ת. טובי
  - מ. פרוש
  - ש. פרידמן
  - ח. צדוק
  - י. קורן
  - י.ה. קלינגהופר

- מוזמנים:
- א. יהין
  - י. דותם
  - מ. שחם
  - א. שפט
- מטעם משרד המשפטים
- מטעם משרד הפנים
- " " "
- " " "

ר. מלחי - מזכרת הועדה

רשמה: מ. טרלו

סדר הירום: חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וכהונתו) •
 תשל"ג - 1972.

היו"ר י. גולדשמידט: אני פותח את הישיבה.

חוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וכהונתו), תשל"ג - 1972

סעיף 17

י. רותם: במקום "שייבחר" צריך להיות "שימונה".
עלינו לדאוג לסדורים תקינים כמועצה, ולכן
אני מציע שממלא המקום צריך להיבחר בישיבה הראשונה של המועצה.

ר. ארזי: אני מציע שלראש רשות יהיה סגן שימש
כממלא מקום וייבחר ע"י חברי המועצה.

היו"ר י. גולדשמידט: בנוסח הלבן אנחנו חייבים להתייחס בעיקר
לשינויי סדר בניסוח, שעקב כתיבת הנוסח
הלבן, מצאו היועצים המשפטיים לנחוך להקניס. אכל על הצד העקרוני
היתה הסכמה. אם חה"כ ארזי מציע דוויזיה על הסעיף הזה, זה דבר אחר.

ר. ארזי: מציע דוויזיה על סעיף 17, כדי לדון אם
סגן שחייב להיות ממלא מקום של יו"ר
המועצה צריך להיות מוצע על-ידי ראש המועצה. הוא אמנם זקוק לאישור
המועצה, אבל אם המועצה לא תיתן את האישור, יהיה מצב שלא יהיה
סגן שימלא את מקומו, כי איש אחר לא יכול להציע מועמד, זו הזכות
הניתנת רק ליו"ר.

אני חושב שהרצון הכללי של הוועדה הוא
שהיה סגן אחד שימש ממלא מקום. הניסוח המוצע יכול לגרום למצב
שלא יהיה ממלא מקום. אני חושב שהצעה איננה פוגעת בעצם
האינסטיטוציה של ממלא המקום; אין ספק שליו"ר יש אפשרות להציע
סגן כמו לכל אחד אחר מבין חברי המועצה. אם הצעתו תתקבל, הוא יכול
על סיפוקו, אבל אם נשאר את הזכות הזאת רק בידי היו"ר, יכול
להווצר מצב שלא יהיה ממלא מקום בכלל.

מ. בן-פורת: אני מציע שירשמו הבקשות לדוויזיה ובקדיש
ישיבה מיוחדת שתדון בבקשות לדוויזיה.
זה יחסוך לנו זמן ולא כדון בכל סעיף בדוויזיה.

היו"ר י. גולדשמידט: אני מקבל את הצעת חה"כ בן-פורת.
אני מבקש שמזכירת הוועדה תדוים את
הסעיפים עליהם יש בקשת דוויזיה.

ה ו ת ל ט

הבקשות לדוויזיה תרשמנה. הדיון בבקשות
לדוויזיה יהיה מרוכז בישיבה גפרדת.

א. ידין: אשר להצעת מר רותם לכתוב "שימונה", אני
חושב שהמלה "שייבחר" יותר נכונה. אין
אדם אחד שממנה את השני, אלא היו"ר בוחר מבין חברי המועצה את הסגן.
בסעיף 19 אפשר למתור את הבעיה של הסגן שטרם נבחר.

אשר להצעת מר רותם שהסגן צריך להבחר
כיושיבה הראשונה של המועצה, אני לא הייתי מכניס נוקשות של
תאריכים. במקום להחיש את הענין, אנחנו ניצור מצב שאי אפשר יהיה
לקיים את החוק במקרים רבים, ואז צריך יהיה לשנות אותו.

י. רותם:

אנחנו יודעים שמו"מ קואליציוני
הביא לשיתוק מוחלט של המועצה.
לכן הוכנס לחוק שיושיבה הראשונה חייבים לבחור את ראש הרשות
וכל הכללים חלים גם על הסגן. אנחנו מאד מעוניינים בזה, כי
כך יגמרו את המו"מ הרבה יותר מהר. אנחנו חייבים לדאוג שהמו"מ
יהיה קצר.

מ. בן-פורת:

החששות של מר רותם מוגזמים. יש לתת
למשחק הפוליטי להמשיך עד שיהיה מוכן.
אי אפשר לומר שהוא צריך למנות סגן תוך שבועיים. אין נזק בזה
אם הסגן לא ייבחר ביושיבה הראשונה של המועצה. ראש הרשות פועל.
אם הוא נפטר, יש סדר בחוק מה עושים במקרה זה. אולי נאמר
שהסגן צריך להבחר בהקדם, בלי לקבוע תקופה.

ג. האוזנר:

אני מציע לקבוע מועד לכחירת הסגן
לא יאוחר מחודשיים לאחר התכנסות המועצה.

ח. צדוק:

אני מניח שסעיף 17 לא מכזיב רק לראשית
הכהונה. נניח שממלא המקום באמצע הכהונה
מתפטר או עוזב, צריך להפעיל מחז את סעיף 17. לדעתי לא צריך
לקבוע מועד, אלא תוך זמן סביר. אני מציע להשאיר את הסעיף כמו שהוא.

ה ו ח ל ט

לנסח את סעיף 17 כך: שהסגן ייבחר תוך חודשיים
מהיום שמשרת הסגן מתפנה.

היו"ר י. גולהשמידט: אשר להצעת מר רותם להחליף את המלה
ש"ייבחר במלה שימונה; אני מצטרף
לשיקוליו של פרופ' ידין, שהמלה "בחירה" נאה יותר.

ה ו ח ל ט

לא להחליף את המלה "שייבחר" במלה "שימונה".
בסעיף קטן (ב) תימחק המלה "ממנו" ובמקומה
יבואו המלים "... בבצר מראש רשות דרך אדעי" וכו'.

סעיף 18

י. רותם:

לסעיף (ב) יש לי הערה, שצריך לומר:
לענין קביעת מספר...

סעיף (א) מסורבל לדעתי. אני מציע נוסח

שונה.

אנחנו התכוונו ששר הפנים רשאי לקבוע
שלא יהיו סגנים נוספים פרט לאחד, בהתחשב

ג. הארזני:

עם מספר התושבים.

מבקש לדחות את הדיון בסעיף 18 לשיבה
אחרת. אני אבקש דרויזיה על הסעיף הזה.

מ. פרוש:

קבענו ישיבה מיוחדת לדון בדרויזיות.

היו"ר י. גולדשמידט:

מה שחל על חה"כ ארזי ביחס לסעיף 17, חל
בסעיף 18.

גם על חה"כ פרוש ואברמוב

אני חושש שנוסחו של מר רותם יוביל אותנו
לסרבול.

י.ה. קלינגהופר:

מבקש לרשום לי זכות לרויזיה. אבקש
למחוק את הסעיף כולו, כי החוק הוא לבחירת

ר. ארזי:

ראשי עיר ולא סגנים.

ה ו ח ל ט

בסעיף 18 רשומות בקצות לרויזיה של חה"כ
בן-פורת, ארזי, אברמוב ופרוש.

גם הערתו של מר רותם תידון לאחר קביעת
מספר הסגנים.

סעיף 19

אחרי שהכנסנו את המועד של חודשיים בסעיף 17
חייבים להוסיף בסעיף 19, שבמקרה שאין
סגן לפי סעיף 17 או שהוא בעדר, וכו'.

א. יהין:

ה ו ח ל ט

סעיף 19 ינוסח מחדש לפי דוח דברי פרופ' ידין.

סעיף 20

ה ו ח ל ט

המלה "נבחר" תימחק. כמו כן ישונה הנוסח
בהתאם לחוק יסוד הממשלה, לגבי התפטרות שרים.

סעיף 21

מי צריך להשעות את ראש הרשות? האם צריך
באופן אוטומטי לראות אותו כמושעה?

י.ה. קלינגהופר:

אני משאיר זאת לנסחים שיבהירו זאת.

ג. האוזנר: מציע לכתוב: יהיה דינו כאילו הושעה.

י. קורן: בסעיף 21 נאמר שיעביר בית המשפט את ראש הרשות מכהונתו. הערעור בא לאחר שהוא הועבר מכהונתו. יכולה להיות אלטרנטיבה. כרגע שבית המשפט מוציא פסק-דין, הוא מעביר אותו מכהונתו. יש סתירה בין סעיף קטן (א) ל-(ג). אנחנו רוצים לקבוע שמי שהודשע בעבירה שיש עמה קלון, לא יוכל להמשיך בתפקידו גם אם הוא מערער.

היו"ר י. גולדשמידט: היועץ המשפטי הודיע לפני מתן גזר הדין שהוא רואה בעבירה הנידונה עבירה שיש עמה קלון. אז, לכאורה אין לבית המשפט ברירה אלא להעבירו מכהונתו. זה נוטל מבית המשפט את האפשרות שלא לגזור בגזר הדין דבר אחר, אלא הוא חייב להעבירו מכהונתו.

ג. האוזנר: בית המשפט רשאי לקבוע אם יש בעבירה משום קלון. אם קבע שיש עמה קלון, אז חייבים להעביר אותו מכהונתו.

היו"ר י. גולדשמידט: אם היועץ המשפטי לא ביקש את זה, האם רשאי בית המשפט לקבוע זאת?

ג. האוזנר: לא.

היו"ר י. גולדשמידט: נביח שכית המשפט משוכנע שזאת עבירה שיש עמה קלון. משום מה היועץ המשפטי לא עומד על הדבר הזה. אין בית המשפט יכול לקחת את היוזמה על עצמו? נכון שבית המשפט צריך לאמץ את הצמדה הזאת או לא?
הערעור יכול להינתן לראש העבירה איננה עבירה יוצאת דופן. האם בית המשפט יכול להתיר את זה בלבד?

ש. פרידמן: היועץ המשפטי מוזכר כמי שמוסמך לקבוע שיש מסקנות. מרוע בית המשפט שקבע שיש עבירה שיש עמה קלון, זקוק במקרה זה לבקשת היועץ המשפטי?

י.ה. קליינבוהר: לפי הנוסח, יכול להווצר מצב שהיועץ המשפטי או נציגו לא יבקשו מבית המשפט לקבוע אם יש בעבירה משום קלון, ובית המשפט יהיה בטוח שיש בעבירה משום קלון. מה יעשה השופט? זה מצב קשה מבחינה מוסרית וציבורית כאחת.

ח. צדוק: אני חושב שיש פה שני הליכים וצדדים להיות שני הליכים. ראש העיר תובא לדין על עבירה פלילית. הוא תמיד לדין כמו כל אזרח במדינה. בשלב הזה, העובדה שהוא ראש עיר, איננה כרוגעת לענין. הבירור הפלילי צריך להתנהל בדרך הרגילה. הענין אם יש בעבירה משום קלון או לא, בא רק כאשר הוא הורשע. ואז מתחיל הליך שני, וזו העברה מכהונה. מערכת המשפט שלנו בנויה כך שאין בית המשפט מונע מעצמו כשם הוא מונע ע"י היועץ המשפטי באישום הפלילי, כך צריכה להיות יוזמה אחרי ההרשעה. היועץ המשפטי מבקש מבית המשפט, על סמך ההרשעה לקבוע שהעבירה הזאת יש עמה קלון. מצד שני עומד הסנגור וטוען שאין בעבירה הזאת משום קלון. אני רוצה לשמור על האופי הדו-צדדי.

של הבירור, יש קטגור וסניגור ומחליטים. אינני רוצה שבית המשפט ביוזמתו יקבע שהוא מרשיע אותו וקובע שיש בעבירה משום קלון.

א. שפט:
בנוסף הכחול נמחקה האשפרות שהבקשה תוגש ע"י ב"כ היועץ המשפטי. יכולה להתעורר שאלה נוספת: שהיועץ המשפטי לא יבקש לקבוע אם היה בעבירה משום קלון.

ח. צדוק:
כאשר היועץ המשפטי מביא לדין ראש עיר על עבירה מסוימת, כשם שהוא חושב על העונש שיציע אם תהיה הרשעה, כך הוא צריך לשקול האם יפעל לפי הסעיף הזה, או לא.

ג. האוזנר:
היה רעיון אצל רבים שהשופט שגזר את הדין, יהיה זה שיקבע את המסקנה המינהלית. הוא שמע את העובדות, הוא שמע את ראש העיר, והוא מתרשם. טוב שאותו שופט, ולא שופט אחר, יקבע את המקרה.

א. ידין:
אני מקבל את ההערה של חה"כ קלינגהופר בקשר למלה "יושעה". נגיד: רואים רואים אותו כמושעה. זה מבהיר את העניין שאין צורך בפעולה נוספת. על ההערה של קורן, אני חושב שצריך לפתור אותה כמו שעשינו בסעיף 20, שם כתבנו "התפטר". בכל זאת כתוב שהכהונה נפסקת כעבור 48 שעות. גם כאן צריך לומר שאם בית המשפט החליט להעביר אותו מכהונתו, זה חל. כאשר פסק-הדין יהיה סופי, וכינתיים רואים אותו כמושעה עד שעוברת תקופת הערעור, ואם הוגש ערעור - עד להכרעתו.

אשר לשאלות שהועלו עכשיו, אפשר לבנות את הסעיף בצורה אחרת. אפשר לומר שאם בית המשפט מוצא שיש בעבירה משום קלון, הסעיף הזה בותן לו את הסמכות להעביר אותו מכהונתו. אבל הועדה החליטה אחרת, ולא נתבקשה דוויזיה על כך. הועדה מחקה את הפנייה וגם מה שכתוב היה בחוברת הכחולה, שלא צריך למצוא קלון אלא צריך לקבוע שמפני הקלון הוא לא ראוי להיות ראש עיר. הועדה אמרה שעצם הקביעה שיש קלון, מספיקה כדי להעביר אותו מכהונתו. לא כתבנו שמגישים את הבקשה הזאת אחרי ההרשעה. יכול להיות שהדבר יהיה כלול בכתב האישום. בגזר הדין צריכה להיות הקביעה של הקלון.

יש אפשרות לערעור. סעיף קטן (ב) מנוסח בצורה דו-סטרית. החלטה בדבר העברתו מכהונתו יכולה להיות החלטה להעביר אותו וגם לא להעביר אותו, אם בית המשפט לא מכיר בקלון.

שאר הדברים צריכים לבוא על תיקונם בסעיף קטן (ג).

י. רותם:
מציע להוסיף בסעיף זה גם את הסגן.

היו"ר י. גולדשמידט:
אינני נוטה להכניס את הסגן לסעיף זה, אני חושב שנתייחס אליו כאל כל חבר מועצה. מר רותם צודק במקרה שסגן ממלא מקום ראש העיר במשך תקופה ארוכה.

מ. בן-פורת:
חבר מועצה יכול תמיד להגיש בג"ץ.

ה ו ת ל ט

סעיף 21 אושר בתיקוני נוסח.

סעיף 22

מ. בן-פורת:

הנוסח איננו נראה לי.

היו"ר י. גולדשמידט:

התחביר של המשפט עוד ייבדק.

י.ה. קלינגהופר:

לפי הנסיבות, נראית לי התקופה ארוכה מדי, אני הייתי מקצר את תקופת הערעור.

ל-15 יום.

ג. האוזנר:

אני רוצה להביא לתשומת לב הועדה את הדעה שהבעתי בעבר. לי נראה שגם בענינים רפואיים, לא הייתי רוצה ששר הפנים יעביר את האיש שנבחר ע"י הציבור; אני מעדיף שזה ייעשה ע"י בית המשפט, עם כל אי-הנוחות שבדבר. אם זה נושא לררויזיה, אני מוכן להגיש את הבקשה.

ד. ארזי:

כסעיף (א) אולי כדאי להוסיף: לאחר שקיבל חוות דעת רפואית.

היו"ר י. גולדשמידט:

לא יתכן שיעשה אחרת. הוא מקבל דיווח שראש הרשות נעדר במשך תקופה ארוכה מטעמי בריאות. אמרנו שהמלה "נוכח" כוללת את כל הפרוצדורה. יש גם אפשרות ערעור לבית המשפט.

ה ו ת ל ט

סעיף 22 נתקבל כפוף לשני שינויים. התחביר של סעיף (א) ייבדק. התקופה להגשת ערעור (סעיף (ב)), תקוצר ל-15 יום במקום 30 יום, וכן יוספו המלים: לאחר קבלת ההודעה.

בקשה לררויזיה: לחה"כ האוזנר, אם הסמכות מישאר בידי שר הפנים או מימסר לבית המשפט.

א. אנקוריון:

אני מציע להשאיר תקופה של 30 יום. ימכן שהמחלה חולפת, וראש העיר ירצה לערער על ההחלטה, מדוע צריך לצמצם אותו בזמן?

היו"ר י. גולדשמידט:

סיכמנו את הנקודה הזאת. אילו הייתי מעמיד את הבעיה להצבעה, רוב החברים היו תומכים בהצעת חה"כ קלינגהופר לקצר את תקופת הערעור.

ה צ ב ע ה

בעד תקופה של 15 יום לערעור בסעיף (ב) - הדוב
נגדה - מי עושה

ה ו ח ל ט

סעיף (ב) יתוקן, ותקופת הערעור תיקבע
ל-15 יום במקום 30 יום.

סעיף 23

ג. ארזי: האם רשומה הסתייגות שלי? אני הצעת
רוב של 2/3 במקום 3/4.

ח. צדוק: במקום "הזמין", מציע לומר "זימן".

י.ה. קלינגהופר: בסעיף קטן (ג) : אפשר לומר "אותם חברי
מועצה"?

מ. פרוש: האם יש הנחיות מה זאת התנהגות שאינה
הולמת?

היו"ר י. גולדשמידט: בזמנו נשאלה אותה שאלה על האפשרות
לתת הגדרה מה זה|בנסיבות אלה או אחרות
התנהגות בלתי הולמת, מה עוד שהזכר עשוי להשתנות לפי הנסיבות,
לפי המסורת של עדה. לכן דרשנו רוב גדול כדי שלא יהיה ניצול
לרעה של הסעיף מטעמים פוליטיים.

מ. פרוש: מי קובע שהתנהגות בלתי הולמת?

א. ידין: המועצה.

מ. פרוש: זה מושג רחב ונותן אפשרות להדחות
לא פחות מ"כלנתריזם".

י. קורן: נדמה לי שכדאי להדגיש שהמזכיר
בתחום מילוי תפקידו של האיש או
בתחום הציבורי, אני רוצה לפגוע חיסוט ברשות היחיד. לכן צריך
להוסיף: במילוי תפקידו או בתחום פעולתו הציבורית,

י.ה. קלינגהופר: סעיף 23 יכול לפעום גם אם סעיף 21
לא קבע העברה מכהונה? אם לפלוגי
יש משפט והוא יוצא זכאי מחוסר הוכחות, האם המועצה יכולה לקבוע
אחרת? מה היחס בין שני הסעיפים הללו?

א. ידין:

אם ראש רשות הועמד לדין פלילי והוא זוכה, העבירה שנידונה לא יכולה לשמש יסוד למועצה לקבוע שהוא אינו ראוי למלא תפקידו לפי סעיף 23. זה איננו אומר שאם מעמידים את ראש הרשות בכל חודש לדין פלילי, המועצה אינה יכולה לזמנה. שעצם העובדה שהוא כל הזמן מסתכן, מראה שהוא אינו ראוי להיות ראש רשות. נביח שהוא עבר כמה עבירות תנועה, ובעבירות הללו אין קלון; אולם המועצה יכולה לומר שאדם בלתי ממושמע כזה, אינו ראוי להיות ראש המועצה.

אני רוצה להפנות תשומת לב לעובדה שכתוב "מתנהג" ולא "התנהג". מתנהג זה דבר שיש לו המשכיות. אם כותבים "מתנהג", יכולה המועצה להדיח אותו לפי סעיף 23 רק אם ההתנהגות הפסולה נמשכת בזמן שהיא דנה כדבר. אם כותבים "התנהג", מספיק שהמועצה נוכחה שהוא התנהג לא כראוי, אפילו אם התנהגות זו נפסקה בינתיים, וזה איננו מונע את הדחתו.

ש. פרידמן:

פרופ' ידין לא ציין את המקרה השלישי הכלול בסעיף 21(א), כאשר בית המשפט, לאחר פניית היועץ המשפטי, שהעבירה יש עמה קלון, לא קיבל את דעת היועץ המשפטי; האם אז יחול סעיף 23 או שהמחשבה היתה שכאשר בית המשפט קבע שאין עם העבירה הזאת קלון, שהעבירה הזאת לא תוכל לשמש בסיס לסעיף 23(א). האם רוצים לתת למועצה אפשרות כזאת?

י. רותם:

אם 3/4 מחברי המועצה ושר הפנים מעשה שהשופט טעה, מדוע לא לתת להם

אפשרות כזאת?

ש. פרידמן:

אני בעד זה שיתנו להם אפשרות כזאת. אולי נאמר: נוכחה המועצה שראש המועצה התנהג בצורה שאינה הולמת את מעמדו, וכו'. הייתי מכליל כזה גם את המקרה שבית המשפט לא קיבל (לפי סעיף 21) את הדעה שיש בעבירה קלון.

ג. האוזנר:

אני חושב שאם אדם יצא זכאי בבית-המשפט, אותו מעשה שעליו יצא זכאי אינו יכול לשמש עילה להדחתו. לא יתכן שמועצה ושר הפנים ישימו עצמם לדיינים ויערערו על החלטת בית המשפט. אינני רוצה לתוות דעה על הדוגמא שנתן פרופ' ידין, של-הצטרפות עבירות רבות, שאמנם ראש הרשות יוצא חייב בהן, אבל באף אחת מהן אין קלון. יתכן שאם אדם מגלה זלזול מוחלט בחוקי המדינה אם כי אף אחת מן הפעולות האלה כשהיא לעצמה לא היתה מצדיקה שהוא יועבר מכהונתו, יכול הדבר לשמש עילה להדחתו.

לעומת זה, לגבי העניין של מתנהג או התנהג, העניין עמד לאגד עניינים. לא רצינו שיתחילו לחטט בעברו הרחוק של ראש הרשות שיגלו פרשיות של התנהגות בעבר הרחוק. שאולי אם הן היו ידועות בזמן הבחירות, היו רואים כזה התנהגות שאינה הולמת מועמד לראש עיר. לכן לא כתבנו "התנהג". אני מציע לומר: התנהג בתקופת כהונתו.

היו"ר י. גולדשמידט:
יכול להיות שראש המועצה הואשם במעשה מסוים שהוא עבירה פלילית, אבל הדבר לא הוכח. תוך כדי שמיעת העדות, באו דברים לידיעת הציבור. בית המשפט קבע שטענת התביעה לא הוכחה ולכן מזכים אותו. אולם מתבררים דברים על התנהגותו של ראש המועצה, אשר אינם נתפסים ע"י החוק הפלילי, אבל המועצה אומרת שבשבילה דבר כזה מספיק כדי להדיח אותו מכהונתו. יש קשר בין סעיף 21 ובין סעיף 23 ואין לשלול אותו לגמרי.

אם אני אומר: מחמת התנהגות שאינה הולמת, האם זה כולל את העבר ואת ההווה?

א. ידן:
זה איננו עונה על הנקודה שהעלה חה"כ האוזנר. אדם שפעם התנהג כך האם הוא לא ראוי להיות ראש מועצה היום. חה"כ האוזנר מציע שהתנהגותו לפני בחירתו לראש המועצה אינה נחשבת לצורך סעיף זה.

י.ה. קלינגהופר:
אם כתוב: נוכחה המועצה כי ראש הרשות מתנהג בדרך שאינה הולמת את מעמדו, אני חושב שהנוסח הזה מונע מהמועצה לחטט בעבר שלפני בחירתו לראש רשות.

לענין הקשר בין סעיף 21 לסעיף 23, לי נדמה שעצם היות המעשה כזה שהוא לא מהווה עבירה פלילית, איננו יכול לעורר בעיה של קלון. אף-על-פי-כן המעשה יכול להיות כזה שאינו הולם את המעמד. על כן בחרנו בלשון אחרת בחוקים אחרים. שם נאמר: עבירה, וכן התנהגות שאינה הולמת... אותה התנהגות יכולה בבית המשפט להביא לזיכוי, אבל בפני המועצה זה יכול להקבע כמעשה שאינו הולם את המעמד.

ש.ז. אברמוב:
מצטרף לדעת היו"ר ולחה"כ קלינגהופר.

היו"ר י. גולדשמידט:
אני רואה פגם מסוים בזה, אם באופן מתמטי קובעים: תוך זמן כהונתו. אם יתגלה דבר שהיה זמן קצר לפני כהונתו? אם אנחנו מקבלים את טעונו של חה"כ קלינגהופר, אנחנו עדיין מוגנים במקצת, אם כי לא ב-100%.

ח. צדוק:
היתה הצעה לומר: מחמת התנהגות שאינה הולמת. זה יכול להיות רק בתקופת הכהונה.

א. אנקוריון:
אני בעד ניסוח שאיננו משאיר ספק. אני תומך בהצעת חה"כ האוזנר, שנאמר: תוך תקופת כהונתו, כדי שיהיה ברור שהמועצה לא יכולה לחפש חטאים ישנים.

מ. אביזוהר:
ההוכחה צריכה להיות בקשר להתנהגות, וממנה המסקנה שאיננו ראוי. התנהג זה דבר חד-פעמי. התנהגות זה דבר שנהפך לחלק מאישיותו. הנוסח הזה יפתור כמה בעיות. אני מצטרף לדעת חה"כ האוזנר שייאמר: תוך כדי הכהונה, אף אם צודק חה"כ קלינגהופר שזה נובע ממילא, הרי זה בודאי לא יזיק.

לעומת זה אני חושב שבהחלט חיטוט בתקופה שלפני הכהונה היא פגם, אלא אם כן יש בה משום עבירה מסוג של עשיית דין כנאצים. כדרך כלל, מעמדו של אדם מחייב אותו להתנהג אחרת. אם אדם התנהג בקלות דעת לפני שנבחר, ולאחר שנבחר הוא התנהג בצורה אחראית, לא יתכן להדיח אותו.

י. רותם: אם 3/4 של המועצה ושר הפנים מניעים למסקנה שהתנהגות מסוימת אינה הולמת אותו, האם ראש רשות כזה יכול להמשיך לעבוד עם המועצה? לכן אני חושב שצריך לתת להם סמכות זו בלי להתחשב באיזו תקופה זה היה. יתכן שהוא אדם ישר עכשיו, אבל בכל זאת כהונה כזאת לא צריך לתת בידינו.

ח. צדוק: אני משוכנע שאם כתוב: התנהגות שאינה הולמת מעמדו של ראש רשות מקומית, זו יכולה להיות התנהגות בתקופת הכהונה בלבד. יש לנו לפחות שני חוקים המדברים באותה לשון: חוק יסוד המדינה וחוק השופטים. באף אחד מהם לא נאמר "בתקופת כהונתו" כנשיא או כשופט. לא יעלו על הדעת להפעיל את החוק הזה על התנהגות שלפני תקופת הכהונה. אם נאמר את זה דוקא בחוק הזה, יאמרו שאפשר להעביר שופט כאשר התנהג לא כראוי לפני הכהונה, ואפשר להעביר נשיא אם התנהג לא כראוי לפני כהונתו. כי כאשר המחוקק רצה אחרת, הוא אמר זאת באופן ברור בחוק זה. אינני מבין את הרגישות המיוחדת הזאת עכשיו דוקא להדגיש את זה, כי זה עלול להתנקם בנו בחוקים אחרים.

ה ח ל ש ת

סעיף 23 אושר, בשינויי נוסח: בוכחה המועצה כי ראש הרשות מתנהג התנהגות שאינה הולמת מעמדו של ראש הרשות, וסבורה היא... יש לשמור על העקרון שהכונה היא להתנהגות בזמן הכהונה.

סעיף (ג) יתוקן כך: לא זימן ראש הרשות ישיבה מיוחדת כאמור תוך 14 יום מיום שנדרש לעשות כן על-ידי רוב חברי המועצה, רשאים רוב חברי המועצה לזמן את הישיבה... וכו'.

סעיף 24

אין הערות.

סעיף 25

י. רותם: מציע להעתיק את סעיף 127 לפקודת העיריות בשלמותו לסעיף הזה.

א. ידין: תומך בהצעת מר רותם.

ח. צדוק:
מה שכתוב פה הוא שגם את ראש המועצה המקומית יבחרו לפי פקודת העיריות. אני יודע שיש זהות בנוסח, אבל זה לא "אלגנטי".

א. שפט:
מה קורה עם מקרה כמו של קריניצי?

א. ידין:
ענין העברת סעיף 127 לחוק הזה, זה ענין אחד. הנקודה שהעיר עליה מר שפט, היא כעיה אחרת. הוא אומר שסעיף 25, בחירות משנה ע"י המועצה, חלות רק על מקרה בו ראש הרשות מהתחלה נכנס לתפקידו ואחר-כך חדל לכהן. אבל הדוגמא שאנחנו קוראים לה "מקרה של קריניצי", היתה שאיש לא נכנס לכהונתו, כי הוא נפטר כין הבחירות לבין פרסום התוצאות. אנחנו מצעים סעיף 25 להחיל על המקרה הזה. גם אם נכנס לתפקיד וחדל לכהן וגם אם לא נכנס עדיין לתפקידו.

ה ו ח ל ט

להעתיק סעיף 127 לפקודת העיריות לסעיף 25, ולהחיל את הסעיף גם על מקרה בו לא נכנס ראש הרשות הנבחר לתפקידו.

סעיף 26

ה ו ח ל ט

בסעיף קטן (א) לא דנו כי זה קשור לשינויים בסעיף 25.

סעיפים (ב) עד (ה) אושרו.

היו"ר י. גולדשמידט:
אני רוצה להודיע לחברי הועדה כי ועדת המשנה המתכנסת ביום ראשון בראשותי סיימה את הטפול כתיקון מס' 35 של פקודת החוק הפלילי. לאחר שנקבל את הנוסח הלבן, זה יעבור למליאה.

אני רוצה להעביר לטפול ועדת המשנה את התיקון מס' 65. לאחר שנגמור את הדיון בו, נעביר אותו לוועדה. הישיבה נסתיימה.

הישיבה ננעלה בשעה 10.55